

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES
947.010 2013

JOAN. ANTON.
MANGILII
I.C. PISAVRENSIS
TRACTATVS
^{DE}
IMPV TATIONIBVS
ET DETRACTIONIBVS.

IOAN. ANTON.

MANGELI

I.C. PIŠAVRÉNSIS

TRACTATVS

DE

IMPUTATIONIBVS
ET DETRACTIONIBVS

IN LEGITIMA, TREBELLIANICA, ET

aliis quartis contingentibus bonorum hæreditariorum,

IN QVO DIFFICILIORES, ET VSV FREQUENTIORES

Quæstiones explicantur,

OMNIBVS TAM IN SCHOLEIS, QVAM IN FORO
versantibus admodum vtilis, & necessarius;

CVM SUMMARIIS, AC DUPLO IN INDICE, QVORVM
vnuis est *Quæstionum*, alter *Rerum annian*, atque *Sententiârum*.

Nouissima, mendis innumeris quibus prior scatebat
accuratè repurgata.

GENEVA,

Typis & Sumptibus Samuelis Chouët.

M. D. C. LXVIII.

P R A E F A T I O.

S V M M A R I V M.

- 1 Imputatio, & Detractio, tractatis diuinit frequent.
- 2 Imputatio quid sit, & num. 4. i.
- 3 Ex quid computatio, num. 5.
- 4 Imputatio non dicunt locum habere, quando filio quid minus legitime relinquit.
- 5 Imputatio ad quid fuit intenta.
- 6 Imputatio quandoque accipiunt pro computatio, & è iusta.
- 7 Detractio quoniam sit describitur.
- 8 Imputatio, & solutio, differunt.
- 9 Argumentum de collatione ad imputationem non procedit.

MEYRATIONVM, ac Detrac-
tiōnū Tractatus, quām diffi-
cili, quamque in vīlē frequens sit,
omnes nōpant, qui in iudicis pre-
fertim versantur ita quid non alia
opus sit illius commendatione. Et
ideo nonnulla tantum generalia ad
tūlū intelligentiā ratus sum p̄fici, ut melius per-
cipi valeat id, de quo agitur, cum reliqua passim sūo
loco habeantur in ipso Tractatu.

- 2 Imputatio itaque oīl aliud est, quām quadam a-
scripsi eorum, quae locum tenuerū debent in his, quae
fūc derelicta, l. in quartam, ff ad l. f. ad differen-
tiam Computationis, quae est cumulatio rerum in ha-
reditate, ex qua deductio h. f. i. Inst. qui test. face-
pol. l. deducta, ff ad Trebell. Fernand. Berengar. in
rep. d. l. in quartam, par. 2. num. 2.
- 4 Vel secundum Rip. ibid. num. 27. imputari dicitur,
quod in solutionem cedit. Computati verū, quod sol-
vendum non venit.
- 5 Vel etiam quod imputatio posse apponit tantum el-
se in obligatione quantum petitur. Computatio au-
tem minus, vel plus. Et hinc est quod imputatio tunc
dicitur habere locum, quando filio est quid minus le-
gitima relinquit, & tendit ad supplendum id quod
deficit ad integrā ipsam legitimā, l. si non mortis
in princ. ff de inoff. refl. l. scimus, in princ. C. cod. tit.
- 7 Quare dixit Paul. in Castr. in l. ii cum dotem f. si Pa-
ter, no. 6. ff. sol. Mater, quod imputatio fuit ad dupli-
cēm effectum inuenta. Primum est secundum iusta an-
tiquis ad hoc ut excluderetur filius à querela. Secun-
dus est cūcajura hodierna, ne possit petere suū supplemen-
tum. Accipitur tamen quandoque imputari pro com-
putari, ut in l. vīi purē, f. fin. & ibi orat. Rip. pol. Alex. ff ad Trebell. & è contra. Computari pro imputari, l. omnino modo, C. de inoff. test.
- 9 Detractio autem est quādām deductio, ac defalca-
tio, seu diminutio à jure permitta, & debita ad haere-
dis favorem ex bonis ipsius hereditatis, l. Papinianus,
f. quarta & f. fin. ff de inoff. test. d. l. deducta, f. cum
autem post ff ad Trebell. & l. 1. & 2. C. cod. Fabia. de
Gioch. in Auth. nequissima, na. 57. Cod. de inoff. test.

- Gab. conf. 12. 1. num. 56. vol. 2. & Natt. conf. 33. 1. n. 3.
- 10 Dixi præterea honorum hereditariorum ad diffe-
rentiam honorum, de quibus sic collatio. Collatio u-
nū sit de rebus non hereditatis, que sunt heredi-
tatis, dum rediguntur in communitatem. Azo. in
Sunnum. C. de coll. & sic quod proprium trac alicuius
efficitur commune per collationem cum alio.
 - 11 Sed imputationibus, quod erat commune inter ha-
redes si præcipuum imputantis, & detrahentis, idcir-
co non procedit argumentum de collatione ad impu-
tationem in legitimā adnotata in Lillud. C. de coll.

De legitima Filii, & Ascendentibus debitā.

S V M M A R I V M.

- 1 Filii, & qui per rectam lineam sunt successuri, si primū
gradū obirent legitimū petere possunt.
- 2 Legitima debet etiam Filii emancipati.
- 3 Naturali affectu, & obligatio non trahit per emanipa-
tionem.
- 4 Naturalia ab acto iuriu emulantur.
- 5 Aquatio, & Cognatio, inter Patrem, & filium, & si
emancipatio durat.
- 6 Reversaria Patri debet iure assertur per emancipationem.
- 7 Legitima debet iure naturali, & cuncti.
- 8 Legitima competit Ascendentibus iure positive.
- 9 Ascendentes præteriti, vel intus ex hereditati redargunt
testamenum descendentiū.
- 10 Legitima supplementum petant Ascendentes, sicut desen-
dentes.
- 11 Legitima Ascendentibus debita aīcēm regulū gubernatur,
cum legitima descendentiū, nisi contrarium apparet
decīsum.
- 12 Legitima debet Ascendentibus inflationis titulo, sicut des-
cendentes.
- 13 Legitima debet Patri sine oneri, sicut filiis.
- 14 Legitima Parentib⁹ dari nos potest in fructibus, sed in
proprietate.
- 15 Legitima Filiorum sicuti aīcēa fuit de quadam ante ad Trien-
tēm, ita etiam aīcēa fuit legitima Parenum.
- 16 Parentes granati oneri restitutio detrahunt non solū.
Legitimam, sed etiam Trebellianicam, propt̄ detrahunt
Filii.
- 17 Legitima, & Trebellianica vbi alii debentur, transm̄ compen-
sant cum alii.
- 18 Legitima, & Trebellianica regulariter ascendit ad domi-
dicām totius hereditati, & qualiter. Vide etiam numerū
seqq.
- 19 Filii quando sunt ultra tres, legitima, & Trebellianica quid
expiant.
- 20 Parentes in bonū filiorū detrahunt transm̄ leviam quartā.
Ancor tamen tenet, quid detrahant duce quest. n. 22.
- 21 Argumentum à Descendentibus ad ascendentes non procedit.

A

INDEX COPIOSISSIMVS RERVM OMNIUM. ATQVE SENTENTIARVM.

Quae in vniuersis Quæstionibus huius Operis continentur.

Amaris expellimus non recte, q. 63. n. 2.
amicii iudicant differunt, quando
preferantur ab eo qui recte et quod queritur
differunt potest, q. 63. n. 2.
amisit non est in facta sollicitate de fulminatio
recte etiam quod si recte quis erit possit, q. 63. n. 2.
amisit impensis usi arcessit facilius in domo canadit, q. 13. n. 2.
amisit. Contra amicis, et eisdem modo,
abcessione adiutori etiam ea quae ruderum fulminio, q. 13. n.
2. et infra.
abcessum adiutori impedit ruderum fulminio, q. 63. n. 2.
abfardum, et inconveniens non est ascendere, eumque pendere,
q. 52. n. 6.
abfertus due toleranda non sunt in alterius preindictum, nec in
derogationem iuris publici, q. 63. n. 2.
abfpectus legati, vide in re filio, et in re legato.
accepta in rem nisi legitimam inducunt, q. 63. n. 2.
accidentia non causatur nisi afflictio tunc vel in morte personæ,
q. 63. n. 2.
acquisitio incommunicabili non potest per acquisitionem, q. 63. n. 2.
acquisitio incommunicabili non potest per acquisitionem, et effectua-
lem participationem, q. 63. n. 2.
acquisitione que sit virtute fulminatio, et passatio ad acquisitionem
fulminis non excluduntur, q. 63. n. 2.
acquisitionis non a factis impeditur quam acquisitioni admittatur, q.
7. n. 6.
acquisitionis operationes non præstabilitur in denariis renuntiante,
q. 63. n. 2.
acquiescendi iure natura est, ne pars copulata portioni, q. 63. n. 2.
acquiescendi non potest successum ex primogenito, q. 63. n. 2.
acquiescendi non potest beneficium acceptum, q. 63. n. 2.
acquiescendi, vide in re iuri successum.
actio personalis compendialis pro iustitia sua pro legitima, q.
sunt n. 2.
actio pertinentis hereditatis, que datur reali inventari adiutori
possessori, q. 63. n. 2.
actio pertinentis hereditatis datur filio instituto in legitima, q. 13. n.
2. sed non ibid. n. 2.
actios personalis in re iuri successum contra iuris possi-
sive pro legitima consequitur, q. 13. n. 2.
actio personalis licet regulariter datur contra principalem debito-
rem, seu obliuisceretur universalem iuris possiblitas quando primogeni-
tus, seu transversaliter successor est fulminatio, et summa causa,
qua in subfidiis agitur contra singulariter, q. 13. n. 2.
actio personalis non datur pro legitima, q. 13. n. 2.
actio personalis est redicibilis per personaliter, ibid. n. 2.
actio personalis non competit in supplementum legitima, q. 63.
n. 2.

legitima, q. 63. n. 2.
actio ex testamento cognovit pro iustitia in ipso testamento, q. 13.
n. 2.
alio patrimonio, et via invenientia legi contra hereditatem, q. 12.
n. 2.
deinde non nisi probare quoniam hereditas genitrix est per
petui hereditatis factum non est ad legitimam, ibid. n. 2.
deinde factum est in iure quo misericordia singulariter successo-
res habent res invenientia, ibid. 2.
actio pro legitima non datur causa legitima, non hereditas est
factum, et non quod in iure de legitimis, q. 12. n. 2.
alio de donis est communis inter patrem, et filium, q. 14. n. 2.
alio cum quod latet tunc ipsius habere dicatur, q. 14. n. 2.
alio cum ad donum factum non habere datur patrum suorum iure, con-
siderat sibi redditus, q. 14. n. 2.
actio de donis non successori patrum consolidatur in factum, q. 12. n. 2.
actio de donis per factum patrum consolidatur successori quasita, q.
12. n. 2.
alio cum confundatur per additionem hereditatis, q. 17. n. 2.
deinde ut ibid. n. 2. et. 2.
alio cum confundatur per additionem hereditatis quo ad ef-
fectum retinenda, q. 17. n. 2.
alio cum confundatur per additionem hereditatis quando id
est dominium hereditatis, q. 17. n. 2.
actio negotiorum gestorum competit ex viis suorum nulli alio
estatis contractis præsumptuosis in sequentes, q. 40. n. 2.
alio cum successore, et possidente per successorem defendit in base-
denti, q. 53. n. 2.
alio ex testamento competit pro supplemento legitima, q. 54. n. 2.
alio non successore præsumptuoso quoniam nulli, q. 63. n. 2. tercius non
estam quia, et secundus.
actio in rem datur adiutori iuris possiblitas cum renuntiatur
donatio ex iure voluntatis, C. de renuntiatur dono, q. 13. n. 2.
actio ex legi datur pro legitima tunc non est rebula, et quando re-
bula est, datur actio ex testamento, q. 13. n. 2.
actio personalis non renuntiatur singulariter successorem etiam
si successione rei alienante contracta fuerit principalis obligatio,
q. 63. n. 2.
tunc actio est in rem scripta, ibid. n. 2.
actio personalis intelligatur contra alienationem in malafide, quod facit
naturam.
actio queram datur pro alimentis, q. 10. n. 2.
actio de dono, vel denegatur sufficit tempore locum concrectum esse
vel non esse, q. 10. n. 2.
actio iniuriarum. Vide iniuriarum actio.
actio rebus datur quod haberet ad reddendum alio non factum q. 96.
naturam. 2.